

maga is érték, s nagy tetteket csak az tud cselekedni, aki tévedni is mer, de tévedését — ha rájött — be is meri vallani.

Az erkölcsi élet a lelkiismeret világánál nézve kötelességek sorozata. Ezeknél többet ember nem tehet. A katolicizmus szerint ugyan többet is tehetünk, s ebből fakad az *érdem*. De a protestáns fölfogás másképen vélekedik. *Soli Deo gloria!* Az üdvösség Istennek ingyen kegyelme, nekünk vele szemben nem érdemeink, csak fogyatkozásaink, csak bűneink lehetnek.

A közfelfogás nem szokott különbséget tenni a *jogi* és az *ethikai* kötelességek közt sem. Pedig így könnyen tévedésbe esünk. Ha a benső, „iratlan törvény“ alapjára helyezkedünk, kicsoda merné magáról állítani, hogy minden kötelességét teljesítette? Ha pedig az ember korlátlan értékeit tudna megvalósítani, akkor Isten volna. Hiszen az ilyen ember tökéletességében nem lenne többé ember, aki mindig csak törekszik a tökéletes ideál felé. S az ilyenek életének virága a lelkiismeret. *Nagy József.*

GOND MADÁR.

*A bölcsömre te hajoltál,
Játékokat te mutattál,
Te altattál, te keltettél,
Hogyha sírtam, mindig jöttél,
Hü madár,
Gond madár.*

*Iskolába veled jártam,
Kis ágyamban veled háltam,
Lépteimre te figyeltél,
Ha elestem, felemeltél,
Hü madár,
Gond madár.*

*Kik neveltek, mind meghaltak,
Kik szerettek, mind elhagytak,
Hűséges csak te maradtál,
Meg se csaltál, el se hagytál,
Hü madár,
Gond madár.*

*Árvaságban, bolyongásban,
Te voltál az utitársam,
Kenyeremre te vigyáztál,
Küszöbömön te fogadtál,
Hü madár,
Gond madár.*

*Ha szálltál is néha-néha
Más idegen ablakokra,
Alkonyatra visszafértél,
Éjszakára hazajöttél,
Hü madár,
Gond madár.*

*Pislog a mécs, hátha, hátha
Ki is alszik nemsokára,
Maradj velem, el ne szállj,
Szemfedőmtől meg ne válj,
Hü madár,
Gond madár.*

Labancz Ida.